

P. VERGILII MARONIS BVCOLICA CARMINA

AD VSVM DISCIPVLORVM
EDIDIT
ROSA ELISA GIANGOIA

ANNO MMVIII
Edizioni Accademia
Vivarium Novum

RES QVAE HOC LIBRO CONTINENTUR

Dē Vergiliō poēta eiusque vītā	p.	5
Dē būcolicīs carminibus		9
Vīta Vergiliī incertī auctōris		11
Ex Serviī grammaticī in Vergiliī Aenēidos librum prīmum commentāriō: dē Vergiliī vītā		15
Ex Serviī grammaticī in Vergiliī Būcolicōn librum commentāriō		17
Ecloga I		19
Ecloga II		27
Ecloga III		33
Ecloga IV		47
Ecloga V		55
Ecloga VI		65
Ecloga VII		75
Ecloga VIII		83
Ecloga IX		93
Ecloga X		101
Index vocābulōrum		107
Index nōminum		112
Notae		116

VITA VERGILII INCERTIS AVCTORIS, QVAE SVB DONATI
NOMINE AD NOS PERVENIT

Pūblius Vergilius Marō parentibus modicīs fuit.

Nātus est Cn. Pompēiō Magnō et M. Liciniō Crassō cōnsulibus, Īduum Octōbrium diē, in pāgō quī Andēs dīcitur, quī est ā Mantuā nōn procul.

Cn. Pompēiō M. L. Crassō cōnsulibus: annō LXX a. Chr. n.

pāgus -ī m = parvum oppidum

- 5 Initia aetātis, id est ūsque ad septimum annum, Crēmōnae ēgit. [...] Crēmōnā Mediolānum et inde paulō post Neāpolim trānsiit: ubi cum litterīs et Graecīs et Latīnīs vehementissimam operam dedisset, tandem omnī cūrā omnīque studiō indulxit Medicīnāe et
- 10 Mathēmaticīs.

aetātis: vītae

Quibus rēbus cum ante aliōs ērudītior perītior-
que esset, sē in Urbem contulit. [...]

vehemēns -entis = strēnuus, fortis
operam dare (reī) = cūrāre (rem), stu-
dēre (reī)
indulgēre indulsisse indultum + dat =
cēdere; cūrāre, operam dare
medicina -ae f = medicī ars
mathēmatica -ōrum n pl = ars dē nu-
merīs
ēruditus -a -um = doctus (↔ rudis)

Corpore et statūrā fuit grandī, aquilīnō colōre,
faciē rūsticānā, valetūdine variā; nam plērumque ab
15 stomachō et faucib⁹ ac dolōre capit⁹ labōrābat, san-
guinem etiam saepius ēiēcit. Cibī vīnīque minimī.
[...] Et ōre et animō tam probum fuisse cōnstat, ut
Neāpolī “Partheniās” vulgō appellārētur. [...]

aquilinus -a -um < aquila

Poēticam puer adhūc auspicātus [...]. Mox,
20 cum rēs Rōmānās incohāsset, offēnsus māteriā et nō-
minum asperitāte, ad Būcolica trānsiit: māximē ut

rūsticānus -a -um = rūsticus
stomachus -ī m = venter
faucēs -ium f pl = pars oris internī
post linguam
laborāre (ex/ab) rē = patī (rem), do-
lēre (rē)
cibi vīnīque minimī fuit: minimum
cibi vīnīque sūmēre solēbat

Partheniās -ae m (< parthenos = vir-
gō): admodum pudibundus
vulgō adv = inter vulgus, passim
poēticam artem
auspicātus est = incohāvit, coepit
rēs Rōmānās = opus dē rēbus gestis
Rōmānōrum | of-fendere -fendisse
-fēnsus = laedere (animum); of-
fēnsus : cum eī displicuisse
asperitās -atis f < asper (: difficilis,
molestus)

Asinius Pölliō, Alphēnus Vārus, Cor-nēlius Gallus : Vergili amīcī

distribūtiō -ōnis *f* < distribuere

Philippēnsis -e

indēmnis -e = quī damnum nōn patitur
sē: Vergilium ipsum

praestāre = praebēre

(librum) ēdere = multīs legendum dare

vix-dum = vix adhūc

violentia -ae *f* (< vis) = rīxa

altercātiō -ōnis *f* = rīxa

līs lītis *f* = certāmen dē iūre

agrārius -a -um = dē agrō

parum abest quīn fiat = paene fit

novissimē = postrēmō

aggressus est: coepit scribere

multiplex -icis *adi* = varius

gen + īstar = sīcut; carminum īstar
= sīcut carmina

studēre = cupere

meditātus: postquam meditātus erat
meditārī = cōgitāre dē

solutus esse

re-tractāre = revisere et corrīgere

ad paucissimōs redigere: paucissimōs
facere | red-igere -ēgisse -āctum

triennium -ī n = trēs annī

suāsus -ūs *m* < suādēre

Asiniī P. suāsus = suādente Asiniī Pölliōne | Trāns-padānus -a -um = qui
trāns Padum est

favor -ōris *m* < favēre

septennium -ī n = septem annī
partim... partim... = parte... parte...

Aenēidos: Aenēidis (*gen*)
exstitit: fuit
Sext. Propertius: poēta nōbilis
dubitāverit
praedicāre = dicere

Asinium Pölliōnem, Alphēnum Vārum et Cornēlium
Gallum celebrāret: quia in distribūtiōne agrōrum, quī
post Philippēnsem victōriam veterānīs, Triumvirō-
rum iussū, trāns Padum dīvidebantur, indēmnam sē 25

praestitissent. Deinde *Geōrgica* in honōrem Maecē-
nātis ēdīdit, cum sibi vixdum nōtō opem tulisset ad-
versus [...] veterānī mīlitis violentiam: ā quō in
altercātiōne lītis agrāriae parum āfuit quīn occīderē-
tur. Novissimē autem *Aenēidem* aggressus est, argū-
mentum varium et multiplex, et quasi ambōrum
Homērī carminum īstar: et in quō (quod māximē
studēbat) Rōmānae simul urbīs et Augustī orīgō con-
tinērētur. Cum *Geōrgica* scrīberet, trādītūr cotidiē, 35
meditātus, māne plūrimōs versūs dictāre solitus, ac
per tōtūm diem retractandō ad paucissimōs redigere.

Būcolica trienniō, Asiniī Pölliōnis suāsū, per-
fēcit. Hic Trānspadānam prōvinciam regēbat: cuius
favōre, cum veterānīs Augustī mīlitibus Cremōnē-
sium et Mantuānōrum agri distribuerentur, suōs Ver-
gilius nōn āmīst. [...] 40

Geōrgica septenniō Neāpolī; *Aenēida* partim
in Siciliā, partim in Campāniā undecim annīs cōfē-
cit. [...] Aenēidos vixdum coepiae tanta exstītit fāma,
ut Sext. Propertius nōn dubitārit sīc praedicāre: 45

Cēdite Rōmānī scriptōrēs, cēdite Graīi:

Nesciō quid māius nāscitur Iliade.

Grāius -a -um = Graecus

Ilias -adis f: Homēri carmen dē bellō
Trōiānō

[...] *Būcolica Geōrgicaque ēmendāvit. Annō vērō quīnquāgēsimō secundō, ut ultimam manum*

50 Aenēidī impōneret, statuit in Graeciam et Asiam sēcēdere, trienniōque continuō omnem operam līmātiōni dare, ut in reliquā vītā tantum philosophiae vacāret. Sed cum, aggressus iter, Athēnīs occurrisset Augustō ab Oriente revertentī, ūnā cum Caesare

55 redīre statuit. At cum Megaram, vīcīnum Athēnīs opidum, vīvendī grātiā peteret, languōrem nactus est; quem nōn intermissa nāvigātiō auxit; ita ut gravior in diēs, tandem Brundisium adventārit: ubi diēbus paucīs obiit, decimō Kal. Oct., Cn. Sentiō et Q. Lu-

60 crētiō cōnsulibus. Quī, cum gravārī morbō sēsē sentīret, scrīnia saepe et magnā īstantiā petīvit, cremātūrus Aenēida: quibus negātīs, testāmentō combūrī iussit, ut rem inēmendātam imperfectamque. Vērum Tucca et Varius monuērunt id Augustum

65 nōn permissūrum. Tunc eīdem Variō ac simul Tuccae scripta sub eā condiciōne lēgāvit: nē quid adderent, quod ā sē ēditum nōn esset; et versūs etiam imperfectōs, sī quī erant, relinquērent. Voluit etiam sua ossa Neāpolim trānsferrī, ubi diū et suāvissimē

ē-mendāre = corrīgere
annō LII aetātis suae

ut ultimam manum Aenēidī impōneret: ut Aenēidēm perficeret
sē-cēdere = discēdere (ā cēteris)

līmātiō -ōnis = opus līmae (: quō liber perficitur)
līma -ae f
philosophia -ae f

vacāre (rei): tempus habēre (ad rem), studēre

Caesare: Augustō

languor -ōris m ↔ vīs corporis
(: morbus)
nanciscī nactum = habēre incipere
inter-mittēre = inter rem moram facere
nōn intermissa : continua
adventāre rit
adventāre = appropinquare, pervenire
obīre (mortem) = morī
Cn. Sentiō Q. Lucrētiō cōnsulibus:
annō XIX a. Chr. n.

gravārī = gravior fieri
scrīnium -i n
instāre -ae f
< īstāre
cremātūrus: ut cremāret

in-ēmendātus -a -um ↔ ēmendātus

permissūrum esse

suāviter adv = beātē

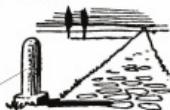
extremā valetūdine: īstante morte
epitaphius -a -um = in sepulcrō īn-
scribendus

vixerat, ac extremā valetūdine hoc ipse sibi epita- 70
phium fēcit distichon:

*Mantua mē genuit, Calabri rapuēre, tenet nunc
Parthenopē; cecinī pāscua, rūra, ducēs.*

trānslāta fuēre (= fuērunt): trānslāta
sunt | pro-ut = sicut

in viā

lapis -idis (*miliārius*) m : 1. *miliā-
rii* sunt positi iūxtā viās M pas-
sibus interiectis
praceptum -ī n = quod praeceptum
est, *doctrīna*
Epicūrus -ī m = Graecus vir sapiēns
doctrīna -ae f (< doctor) = quod docē-
tur | quam-vis + *coni* = quamquam

īn-serere -uisse -tum = pōnere in

Acadēmīcus -a -um = ad *Acadēmīam*,
Platōnis *scholam*, pertinēns
schola -ae f = locus ubi magister docet
Platō -ōnis m = Graecōrum nōbilissi-
mus vir sapiēns

Trānslāta igitur, iussū Augustī, eius ossa, prout
statuerat, Neāpolim fuēre, sepultaque viā Putcolānā, 75
intrā lapidem secundum, suōque sepulcrō id disti-
chon, quod fecerat, īscrīptum est. [...]

Audīvit ā Sirōne praecepta Epicūrī, cuius doc-
trīnae socium habuit Varium. Quamvis dīversōrum
philosophōrum opīniōnēs librīs suīs īseruisse dē 80
animō māximē videātur, ipse tamen fuit Acadēmīcus:
nam Platōnis sententiās omnibus aliīs praetulit.

ECLOGA I

*In eclogā prīmā Vergilius agrum sibi prīmō ab Au-
gustō servātum significat. Cum enim Caesar Octā-
viānus, ut suprā dictum est, agrōs circā Crēmōnam et
Mantuam veterānīs mīlitibus dedisset, Vergilius Man-*

*tuānus inter cēterōs agrīs suīs spoliātūs est: sed in
Octāviānī grātiām per amīcōs quōsdam inductus,
quod āmiserat reciperavit. Hāc igitur eclogā laudēs
Octāviānī et Rōmae, suam fēlīcitātem, Mantuānōrum
malam fortūnam commemorat.*

servātum esse

veterānus -a -um (< *vetus*) = miles,
qui multōs annōs pugnāvit
Mantuānus -a -um < *Mantua*

*10 In hāc eclogā duae sunt persōnae: Meliboeus
et Tītyrus. Tītyrus rūra sua servat et quiētus in umbrā
canit, Meliboeus contrā, suīs agrīs orbātus, procul
cum grege suō fugit. Meliboeus Tītyrō dē bonā for-
tūnā grātulātur. Tītyrus multās grātiās patrōnō agit;*
15 Meliboeus vērō sortem suam dēplōrat.

Meliboeus -ī m

Tītyrus -ī m

orbātus -a -um = spoliātūs

patrōnus -ī m = vir nōbilis et dives
qui alterum adiuvat ac defendit
dē-plōrāre = plōrāre

vesperāscere (< vesper): vesperāscit
= vesper fit

*Vesperāscit et Tītyrus Meliboeum domum
suam invītat; sed ille proficīscī māvult.*

Meliboeus

sub tegmine patulae fāgi
patulus -a -um (< patēre) = amplius
tegmen -inis n (< tegere): arboris magna
coma | silvestris -e < silva
tenuī avēnā
Mūsa -ae f: carminum dea (: carmina)
silvestrem Mūsam: silvestria carmina
meditārī = compōnere

fugimus: relinquimus
lentus: ōtōsus
docēs silvās resonāre förmōsam Amaryllida
| Amaryllis -idis f (acc -a, voc -i):
fēmina, quam Tītyrus amat

Tītyre, tū patulae recubāns sub tegmine fāgi,
silvestrem tenuī Mūsam meditāris avēnā;
nōs patriae fīnēs et dulcia linquimus arva:
nōs patriam fugimus; tū, Tītyre, lentus in umbrā
förmōsam resonāre docēs Amaryllida silvās. 5

fāgus -ī f

ovile -is n < ovis

Tītyrus

nōbis : mihi | fēcit : dedit

illīus āram saepe tener agnus *veniēns*
nostris ab ovīlibus imbuet: saepe eī
meum agnum sacrificābō
imbucere -uisse -ūtum = (cruōre) asper-
gere

ille permīsit (: sīvit) meās bovēs errāre
errāre: liberē vagārī, pāscī
(carmina) lūdere = compōnere

Ō Meliboe, deus nōbīs haec ōtia fēcit:

namque erit ille mihī semper deus; illīus āram
saepe tener nostrīs ab ovīlibus imbuet agnus.

Ille meās errāre bovēs, ut cernis, et ipsum
lūdere, quae vellem, calamō permīsit agrestī. 10

ECLOGA I

Meliboeus

Nōn equidem invideō; mīror magis: undique tōtīs
ūsque adeō turbātūr agrīs. Ēn, ipse capellās
prōtinus aeger agō; hanc etiam vix, Tītyre, dūcō:
hīc inter dēnsās corylōs modo namque gemellōs,
15 spem gregis, āh, silice in nūdā, cōnīxa, reliquit.

silex -icis f:
genus lapidis

Saepe malum hoc nōbīs, sī mēns nōn laeva fuisse,
dē caelō tāctās meminī praedīcere quercūs:
Sed tamen, iste deus quī sit, dā, Tītyre, nōbīs.

Tītyrus

Urbem, quam dīcunt Rōmam, Meliboee, putāvī
20 (stultus ego!) huic nostrae similem, quō saepe solēmus,
pāstōrēs ovium, tenerōs dēpellere fētūs:
sīc canibus catulōs similēs, sīc mātribus haedōs
nōram; sīc parvīs compōnere magna solēbam:
vērum haec tantum aliās inter caput extulit urbēs,
25 quantum lenta solent inter vīburna cupressī.

tōtīs... agrīs = per tōtōs agrōs, in omnibus agrīs
ūsque adeō: tam multum
turbātūr: rēs turbantur

aeger: vix

dēnsās: frequentēs
(↔ rārās)
corylus -ī f
spem gregis: qui erant spēs tōtīs gregis
cō-nītī-nīxum esse: parere; cōnīxa
= postquam peperit

laeva: stulta (↔ prūdēns)

meminī quercūs dē caelō tāctās praedīcere | dē caelō tāctās: tāctās fulgere
tāctus -a -um < tangere (= percutere)
qui: quis | dā: dic

vīburnum -ī n

cupressus
-ī m

similem esse
quō = ad quam
nōs pāstōrēs | dē-pellere = agere
ovium tenerōs fētūs: tenerōs agnōs
fētus -ūs m = filius modo nātus
sīc nōveram catulōs similēs esse canibus, sīc mātribus nōveram similēs esse haedōs | catulus -ī m = pullus canis
parvīs... magna: parvīs rēbus... magnās
rēs | compōnere = comparāre
tantum... quantum
aliās inter... urbēs: inter aliās... urbēs
ex-tollere = tollere | inter lenta vīburna
lentus : qui facile flectitur (↔ dūrus)

Meliboeus

tanta fuit causa tibi

Et quae tanta fuit Rōmam tibi causa videndi?

Tītyrus

quae quamquam sēra (: tarda)
mē inertem

postquam *mīhi* tondentī barba cadēbat
candidior
(barbam) tondēre totondisse tōnum =
(barbam) secāre, caedere

nōs Amaryllis habet : Amaryllidis amōre
teneor | nōs: mē
Galatēa -ae f. fēmina, quam anteā Tītyr
rus amābat

cāseus -ī m

quamvis exīret = quamquam exībat
multa victima : multae victimae
victima -ae f = hostia | ē meis saeptis
saeptum -ī n (< saepire): ovile
et pinguis caseus premerētur (: cōfīce-
rētur) ingrātas urbī | pinguis -e (↔ te-
nūs) = crassus
in-grātus ↔ -a -um ↔ grātus
nōn umquam = numquam
gravis aere: plēna pecūniae
manus dextra

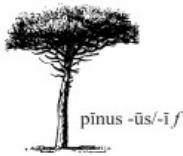
quid: cūr | vocārēs : invocārēs

cui paterēris pendēre pōma: cui servā-
rēs pōma pendentia | suā in arbore

ipsae pīnūs

fōns fontis m = aqua ērumpēns ē terrā

Lībertās; quae, sēra, tamen respexit inertem,
candidior postquam tondentī barba cadēbat;
respexit tamen, et longō post tempore vēnit,
postquam nōs Amaryllis habet, Galatēa relīquit: 30
namque, (fatēbor enim), dum mē Galatēa tenēbat,
nec spēs lībertatis erat, nec cūra pecūlī:
quamvis multa meīs exīret victima saeptīs,
pinguis et ingrātae premerētur cāseus urbī,
nōn umquam gravis aere domum mihi dextra redībat. 35

Meliboeus

Mīrābar, quid maesta deōs, Amarylli, vocārēs,
cui pendēre suā paterēris in arbore pōma:
Tītyrus hinc aberat. | Ipsae tē, Tītyre, pīnūs,
ipsī tē fontēs, ipsa haec arbusta vocābant.